

forhold til det Offentlige, og som ved Indgaaelsen af disse Forhold have underkastet sig en Bøde for det Tilfælde, at de forsynde sig imod Contractens Bestemmelser, og det Samme gjælder om Concessionsforhold, hvoraf der allerede er endeel i Kjøbenhavn og kan blive en endnu større Deel for Fremtiden; det vilde vistnok føre til en Vidtløftighed, som ikke vil være til Baade for de Paagjældende, om alle sige Spørgsmaal skulde drages frem for Retten og de offentlige Retsforhandlinger, som der er Tale om at etablere. Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 7 angaaer, som nærmest svarer til den sidste Deel af Udkastets § 3, da vil det ærede Thing af Betænkningen have seet, at der fremtræder et af de Punkter, som i Udvalget have givet meest Anledning til forskjellige Meninger, men det vil ogsaa have seet, at Udvalget tilsidst er blevet enigt om at lade den sidste Deel af Udkastets § 3 gaae ud, den Deel nemlig, der gaaer ud paa at Sager, angaaende ulovlig Magtanvendelse af Politiets Betjente i ethvert Tilfælde skulle forfølges, uden Hensyn til, om det Offentlige eller den Tyrrettede eller en anden privat Mand forlanger det. Naar man er kommen til den Beslutning at lade denne Passus i Lovudkastets § 3 gaae ud, da er det ikke saa meget begrundet ved den Betragtning, at her er Tale om Forhold, i hvilke den paagjældende private Mand kunde synes at være nærmest den, paa hvis Bestemmelse det maatte komme an, om Sagen skulde forfølges eller ikke; thi Udvalget har ikke været blændt for, at disse Forhold have en anden Side, hvorfra de kunne og maaskee bør betragtes, nemlig den, at en ulovlig Magtanvendelse mod den Enkelte er ikke alene en Krænkelser af den Enkeltes Ret, men tillige en Forsyndelse mod Almeenhedens Ret. Forslaget til at lade denne Passus udgaae er derimod nærmest motiveret ved den Betragtning, der fortellig er anthydet i Betænkningen, at der kan være Forhold, hvor det kunde stemme saare

daarligt med den nærmest paagjældende Privates Interesse og Dulle, om Sagen blev fremmet, og jeg skal tillade mig navnlig at henlede Opmærksomheden paa, at saalænge som der ikke er forbundet nogensomhelst Ulempe, Ansvar eller Bekostning med at fremkalde en offentlig Politisag, turde det vel være, at man vilde aabne Afgang for en heel Deel chikaneuse og temmelig uberettigede Indblandinger, deels i offentlige og deels i private Forhold, ved uden nogensomhelst Indskrænkning at give enhver privat Mand Ret til at forlange en Underfølgelse, som hverken fra det Offentliges eller fra den paagjældende Privates Side ønskes.

Hvad Lovudkastets § 4 angaaer, nemlig Behandlingsmaaden af de her omtalte Politisager, vil det sees, at Udvalget har foreslaaet, at det i Paragraphens 2den Linie staaende Ord „offentligt“ skal forandres til „offentlig og mundtlig“, saaledes at det udtrykkeligt siges, at Behandlingsmaaden er mundtlig. Efter min Formening gjøres derved praktisk ikke nogen væsentlig Forandring i Behandlingsmaaden af offentlige Politisager, saaledes som den nu finder Sted, idet der kun undtagelsesviis bliver Spørgsmaal om skriftlige Indlæg og Deslige; men det er iøvrigt en Selvfølge, hvad jeg neppe behøver at udhæve, at derved, at det siges, at Behandlingen skal foregaae mundtlig, ubelukkiges det ingenlunde, at der finder en skriftlig Tilførsel Sted til Protokollen af hvad der foregaaer. Det vil jo være nødvendigt, at en saadan Tilførsel finder Sted, og det ærede Thing vil ogsaa af Udvalgets Forslag under Nr. 11 see, at Tilførsel til Protokollen antages at skulle finde Sted; men den vil i mange Tilfælde kunne blive og burde blive overmaade kortfattet, og kun forsaavidt, der bliver Tale om Afhøringen af Vidner, antages en noget længere Protokoltilførsel at ville blive nødvendig. Men selv i dette Tilfælde vil det efter Udvalgets Formening ikke være nødvendigt altid at foretage en længere Protokollation.